

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. **Nr** 259.

68de Møde.

Torsdagen den 2den Mai.

(Fortsat.)

B. Christensen (forts.) Hans Majestæt Kongens Generaladjutant og en anden høitstaende Officer ere ligeledes blevne til Generalmajorer i den allerførste Tid. Under saadanne Omstændigheder kunde man vel have ventet, at den ærede Minister, naar Udvalget paa med en saa skaansom Maade, som skeet er, peger paa en saa indgribende Foranstaltning, som den, at Avancement i den høiere Sphære burde skee med større Maadehold, havde udtalt sig om dette Punkt. Hvad angaaer Deconomien i det Hele, og de Ansuelser om de Meniges Tjenesteydelse, som Krigsministeren atter idag har fremført, maa jeg tilstaae, at Ministerens Uttringer herom for mig kun altfor meget have svaret til Beskaffenheden af det Budgetforslag, han har forelagt os. Jeg troer navnlig, og jeg er særlig opfordret til at dvæle derved, at det ikke skal kunne nægtes, at han lige indtil den allerførste Tid ikke idetmindste fuldkommen har stræbt efter at tagtage, hvad Folket maa fordrø, fordi det sikkerlig kunde skee uden Skade for Tjenesten, det nemlig, at det ældre Mandskab saa lidt som muligt, holdtes borte fra sit Hjem — dette er ikke skeet. Jeg skal tillade mig at anføre et specielt Exempel, som jeg fra Sjælland, de Paagældendes Hjemstavn, er opfordret til at udhøve, og som jeg forud privat har nævnt den ærede Krigsminister, uden at jeg dog var saa heldig at blive oplyst om de Grunde, der kunde forklare det. Exemplet er hentet fra 12te lette Bataillon. Der er af Reserven tilstede et ikke ringe Antal, som er bleven udfiret i 1848, som er blevet kaldt ind og indlemmet forat supplere denne Bataillon ved Krigens Begyndelse, og som ikke har været permitteret mere end fra October 1848 til Februar 1849 og fra 9de September til 14de December 1849, men efter den Tid

atter ere kaldte til Als, hvor de da den Dag idag ere, eller hvor de idetmindste til for ganske nylig have ligget. Disse Mænd ere i 34 Aars Alderen, de sidde næsten alle med mere eller mindre stor Familie, som nu ligger paa Communes Forsørgelsesvæsen, og de ligge ved Siden af den 13de Bataillon, hvori de samme Aldersklasser slet ikke ere tilstede. Jeg troer, at det er ikke blot Penge en Statsmand maa see paa, men han maa ogsaa see paa Borgernes Tid og Borgernes Arbejde, paa den menige Soldats Tid og Arbejde. Begge Dele maa der economiseres med, hvor det kan skee; men jeg frygter meget, at den ærede Krigsminister i denne Henseende ikke iagttager den Deconomie, som Folket virkelig er berettiget til ikke blot at ønske, men at fordrø (Hør). Jeg skal imidlertid ikke dvæle videre ved disse Detailler; jeg vil blot som Medlem af Udvalget erklære, at uagtet jeg efter Krigsministerens Optraeden finder mig endnu mere fornroliget og utilfredsstillet ved det Budgetforslag, han har forelagt os, og uagtet jeg er meget langt fra at miskende de Betæneligheder den ærede Rigsdagsmand for Kjøge (Krieger) har opstillet mod den Bet, Udvalget har foreslaaet, saa vil jeg dog vedblive at gaae denne Bet, medens jeg dog paa den anden Side usforbeholdent erklærer, at, — dersom jeg lever og er her tilstede, naar næste Rigsdag sammentræder og atter prøver Krigsministerens Forhold — vil jeg i denne Sag være saa streng og saa alvorlig, som Stillingen tillader og fordrer af enhver Borger, som er omhyggelig for sine Medborgeres og sit Fædrelands Lyk.

Krigsministeren: Den ærede Taler har omfattet saa mange Materier, at det ikke var mig muligt at følge ham i dem alle. Han har ikke været tilfreds med det forelagte Budget, der, som før sagt, er beregnet paa en Tilstand, som ikke er indtraadt, og følgelig ikke kan passe. Finantscomiteen har af Krigsministeren forlangt en heel Deel Oplysninger,